

بررسی توزیع درآمد در ایران با استفاده از ماتریس حسابداری اجتماعی

* زورارپرمه ** رحیم دباغ

توزیع درآمد / ماتریس حسابداری اجتماعی / بخش‌های دهگانه / ایران

چکیده

این مقاله با هدف بررسی توزیع درآمد (چگونگی شکل‌گیری درآمد فعالیت‌های تولید، خانوارها و عوامل تولید در اثر تغییر متغیرهای برونز) با استفاده از ماتریس حسابداری اجتماعی تدوین شده است. نتایج این مطالعه نشان می‌دهد که بررسی توزیع درآمد در مدل‌های کلان‌نگر دارای اهمیت ویژه‌ای است، زیرا این مدل‌ها با توجه به در نظر گرفتن کلیت اقتصاد یک کشور تمام پیوندهای مستقیم و غیرمستقیم بین بخش‌های اقتصادی و اجتماعی را در بر می‌گیرند. شبیه‌سازی سناریوها نیز نشان داد در بین بخش‌های دهگانه^۱ مورد بررسی بخش کشاورزی بیش از بخش‌های دیگر درآمد توزیع می‌نماید و پس از آن زیربخش کالاهای صنعتی بی‌دوام قرار دارد؛ در حالیکه ۱۰۰ درصد درآمد ایجاد شده در بخش‌های معدن، کالاهای صنعتی بادوام، حمل و نقل، خدمات مالی و خدمات خصوصی در خود بخش‌ها توزیع می‌گردد و تراویشی به دیگر بخش‌ها ندارند. نیروی کار بخش صنعت و خدمات در اثر تغییر تقاضای برونز (سرمایه‌گذاری و صادرات) بیشترین درآمد را از دست

* پژوهشگر موسسه مطالعات و پژوهش‌های بازرگانی

** عضو هیأت علمی و پژوهشگر موسسه مطالعات و پژوهش‌های بازرگانی

۱. بخش‌های دهگانه مورد بررسی عبارتند از: کشاورزی، معدن، کالاهای صنعتی بی‌دوام، کالاهای صنعتی بادوام، ساختمان، بازرگانی، حمل و نقل و ارتباطات، خدمات مالی، خدمات دولتی و خدمات خصوصی.

می‌دهند؛ در حالیکه کارگران بخش کشاورزی بیشترین درآمد را به دست می‌آورند. در طرف حساب سرمایه نیز در اثر شوک وارد بر متغیرهای بروزنزا، دریافتی سرمایه بخش‌های صنعت و معدن کاهش یافته، در صورتی که دریافتی حساب سرمایه بخش‌های کشاورزی و خدمات افزایش یافته است. توزیع درآمد ناشی از افزایش صادرات و سرمایه‌گذاری بخش‌های کشاورزی و صنعت بر درآمد خانوارها نشان داد که افزایش تقاضای بخش کشاورزی بیشترین تأثیر مثبت را بر توزیع درآمد خانوارها دارد و بخش‌های معدن، صنعت و خدمات در رتبه‌های بعدی قرار دارند. علاوه به جز تقاضای بخش‌های کشاورزی و کالاهای بی‌دوم، تقاضای نهایی سایر بخش‌ها تأثیر منفی بر توزیع درآمد خانوارهای روستایی دارد از طرف دیگر این دو بخش بیشترین تأثیر منفی را بر توزیع درآمد خانوارهای صاحب سرمایه شهری به جای می‌گذارند.

مقدمه

مطابق مبانی نظری اقتصاد در مراحل اولیه توسعه، اجرای سیاست‌های اقتصادی موجب نابرابری توزیع درآمد می‌گردد. لذا این احتمال وجود دارد که در مراحل بعدی اضافه درآمد ایجاد شده ناشی از رشد به گونه‌ای نابرابر توزیع شود. از طرف دیگر بررسی سیاست‌های تأثیرگذار بر توزیع درآمد در مدل‌هایی که بتوانند تمامیت اقتصاد را در برگیرند، موجب افزایش دقت نتایج حاصله می‌گردد، زیرا در این مدل‌ها علاوه بر آثار مستقیم، آثار غیرمستقیم سیاست‌ها نیز دیده می‌شود؛ در حالی که در مدل‌های تعادل جزئی تنها آثار مستقیم سیاست‌ها بررسی می‌گردد و ارتباطات غیرمستقیم بین متغیرها نادیده گرفته می‌شوند. از این رو امروزه استفاده از مدل‌های کلان نگر نظریه مدل‌های تعادل عمومی^۱، ماتریس حسابداری اجتماعی^۲ و جدول داده - ستانده گسترش یافته‌اند.

همانطوری که بیان شد ماتریس حسابداری اجتماعی جزء مدل‌هایی است که تمام بخش‌های تولیدی، عوامل تولید و نهادهای اجتماعی و اقتصادی را در برگفته و از این رو ساختار جامعی برای مطالعه اجزاء درآمد ملی فراهم می‌آورد. در این مدل چگونگی شکل گیری جریان درآمد و هزینه حساب‌های موجود مشخص می‌شود. برای مثال این ماتریس نشان می‌دهد که درآمد فعالیت‌های تولید چگونه شکل گرفته و در چه راهی هزینه می‌شوند. نهادهای اقتصادی و اجتماعی از جمله خانوارها و دولت درآمد خود را از چه منابعی به دست می‌آورند و آن را در چه اموری مصرف می‌نمایند. از سوی دیگر نشان می‌دهد که درآمد عوامل تولید از چه بخش‌هایی و با چه نسبتی به دست آمده و چگونه در بین نهادهای اجتماعی و اقتصادی توزیع می‌گردد. بنابراین برخلاف جدول داده - ستانده که تنها بر ارتباطات تولید متمرکز است، ماتریس حسابداری اجتماعی علاوه بر بخش‌های تولید، نهادهای اجتماعی و اقتصادی (خانوارها، دولت و شرکت‌ها) و عوامل تولید را در برگفته و چگونگی ایجاد و توزیع درآمد آنها را نشان می‌دهد، بطوری که چنین مدلی جزئیات بیشتر و کاملتری از تعیین درآمد را در مقایسه با روش‌های سنتی اقتصاد کلان و جدول داده - ستانده در اختیار می‌گذارد. از این‌رو از تجزیه ضرایب فراینده ماتریس حسابداری اجتماعی برای مطالعه آثار توزیع درآمدی استفاده می‌شود.

1. Computable General Equilibrium
2. Social Accounting Matrix

بررسی ادبیات مدل فوق نشان می‌دهد که مطالعات فراوانی براساس ضرایب فزاینده صورت گرفته، اما مدل نمودن درآمد نسبی در آن کمتر مورد توجه بوده است. این جنبه از بررسی ابتدا توسط فران سانچو و رولند - هالست^۱ (۱۹۹۲) مورد مطالعه قرار گرفته است و اینک در این مطالعه برای ایران با استفاده از روش شناسی آنها صورت می‌گیرد. بنابراین هدف اصلی مقاله بررسی سیاست‌های افزایش صادرات و سرمایه‌گذاری بر توزیع درآمد بین فعالیت‌های تولید،^۲ گروه شغلی نیروی کار،^۳ حساب سرمایه، خانوارهای روستایی، کارگر شهری و خانوارهای صاحب سرمایه شهری است. بررسی آثار توزیع درآمدی در این مقاله با این فرضیه‌ها مورد بررسی قرار گرفته است که عبارتند از:

۱- بخش صنعت بیش از بخش‌های خدمات و کشاورزی درآمد ایجاد و توزیع

می‌کند.

۲- بخش‌های کشاورزی و صنعت به ترتیب بیشترین درآمد را در بین نیروی

کار و سرمایه توزیع می‌نمایند.

۳- بخش کشاورزی بیشترین درآمد را بین خانوارها توزیع می‌کند.

۲. مروری بر مطالعات انجام شده

بررسی سیاست‌های اقتصادی در چارچوب ماتریس حسابداری اجتماعی و استفاده از آن در سیاست‌گذاری‌ها اولین بار توسط استون^۴ صورت گرفت. وی با تدوین SAM با ابعاد ۵۲×۵۲ برای انگلستان به بررسی ۱۰۰۰ واحد تغییر در تقاضای نهایی بر اقتصاد پرداخت. پس از آن مطالعات فراوانی توسط پیات^۵، روند^۶، توربک^۷، آدلمن^۸ و رابینسون^۹ در زمینه تدوین ماتریس حسابداری و استفاده از آن در بررسی سیاست‌های اقتصادی صورت گرفته است. برای نمونه پیات و روند^{۱۰} با تدوین ماتریس حسابداری اجتماعی بعضی از

1. Ferran Sancho & Roland – Holest (1992)

2. Stone (1986)

3. Pyatt

4. Round

5. Thorbecke

6. Adelman

7. Robinson

8. Pyatt & Round (1985)

سیاست‌های توسعه سریلانکا را تحلیل نموده‌اند. بنابراین مطالعات انجام شده در زمینه SAM در دو حیطه تدوین مدل و استفاده از آن در بررسی مسائل اقتصادی و اجتماعی بوده است که در هر زمینه کارهای فراوانی صورت گرفته و در زیر به برخی از آنها اشاره می‌شود:

هریس^۱ با هدف بررسی توزیع درآمد ماتریس حسابداری اجتماعی کشور مکزیک را با ابعاد 133×133 تدوین نمود. تانسند و مکدونالد^۲ با تدوین مدل SAM کشور آفریقای جنوبی تغییر در سیاست‌های کشاورزی را بر توزیع درآمد بررسی کرده و نشان دادند کاهش حمایت قیمتی دارای منافع بیشتری برای خانوارهای فقیر است، بطوری که شش درصد کاهش حمایت قیمتی محصولات کشاورزی موجب کاهش قیمت محصولات کشاورزی به میزان هفت درصد می‌گردد. بنابراین شیوه‌سازی سیاست‌ها نشان داد اصلاح سیاست‌های کشاورزی می‌تواند اثر مثبتی بر توزیع درآمد در آفریقای جنوبی داشته باشد.

توربیک^۳ با استفاده از ماتریس حسابداری اجتماعی اثر بحران اقتصادی اندونزی را بر توزیع درآمد مطالعه نمود و نشان داد کاهش فعالیت بخش ساختمان و تجارت باعث کاهش بیش از ۲۰ درصد درآمد کارگران روستایی و شهری شده است. آدلمن و راینسون^۴ با تدوین SAM سال ۱۹۸۲ آمریکا با ابعاد 33×33 به بررسی آثار افزایش صادرات بخش کشاورزی، اثرات صادرات بخش صنعت، افزایش ارزش افزوده بخش کشاورزی و افزایش پرداختهای انتقالی پرداخته‌اند. نتایج گویای آن است که صادرات بخش کشاورزی و افزایش پرداختهای انتقالی دارای آثار بیشتری بر بخش‌های غیرکشاورزی است، اما افزایش صادرات بخش صنعت بیشترین تأثیر را بر خود بخش دارد.

سانچو و رولند هالست^۵ ماتریس حسابداری اجتماعی سال ۱۹۸۹ آمریکا را با ابعاد 28×28 به منظور بررسی سیاست‌های افزایش صادرات، سرمایه‌گذاری و افزایش

-
1. Harris (2002)
 2. Townsend & MacDonald (1997)
 3. Thorbecke (2000)
 4. Adelman & Robinson (1986)
 5. Sancho & Roland – Holst (1992)

هزینه‌های دولت تدوین نموده‌اند. در این ماتریس بخش‌های تولیدی به ۱۰ زیربخش کشاورزی، معدن، ساختمان، صنایع بی‌دوم، صنایع بادوام، حمل و نقل و ارتباطات، خدمات عمده‌فروشی و خردۀ فروشی، خدمات مالی و بیمه، خدمات خصوصی و خدمات دولتی تقسیم شده است. عوامل تولید نیز به شش گروه شغلی و دو گروه سرمایه‌تفکیک شده‌اند. مالکان نیز شامل مزرعه‌داران، تعاونی‌ها و سایر مالکان می‌باشند. خانوارها به چهار گروه خانوارهای فقیر روستایی، خانوارهای صاحب سرمایه روستایی، خانوارهای فقیر شهری و خانوارهای صاحب سرمایه شهری تقسیم شده‌اند. سایر حساب‌های دیگر دولت، سرمایه‌گذاری و بقیه دنیای خارج هستند. براساس نتایج به دست آمده آثار توزیع درآمد افزایش صادرات در مقایسه با افزایش سرمایه‌گذاری و هزینه‌های دولت بیشتر می‌باشد.

سلامی و پرمه (۱۳۸۰) با تدوین ماتریس حسابداری اجتماعی سال ۱۳۶۵، سیاست‌های افزایش صادرات غیرنفتی در بخش‌های کشاورزی و صنعت را بررسی کرده و نشان دادند که توجه به ظرفیت‌های بخش کشاورزی و بهره‌برداری از آنها در مقایسه با بخش صنعت می‌تواند منجر به رشد سریعتر اقتصاد شود، به علاوه باعث توزیع مناسب‌تر درآمد در کشور نیز می‌گردد. نتایج این مطالعه نشان داد که بخش کشاورزی به دلیل ارتباط تنگاتنگ با سایر بخش‌های اقتصادی کشور و به دلیل بهره‌گیری قابل ملاحظه از سایر بخش‌های اقتصادی می‌تواند نقش بسیار مؤثری در به حرکت در آوردن چرخ‌های اقتصاد کشور ایفا کند.

۳. متداول‌لوژی مطالعه

۱-۳. ماتریس حسابداری اجتماعی

ماتریس حسابداری اجتماعی ماتریس مربعی است و مجموعه‌ای از حساب‌ها را نشان می‌دهد که جریان‌های درآمدی و هزینه‌ای را بین فعالیت‌های تولیدی، عوامل تولید و مؤسسات (نهادهای اجتماعی و اقتصادی) توصیف می‌نماید. این ماتریس جریان‌های پولی را از طریق ستون‌ها (هزینه‌ها) و ردیف‌ها (درآمدها) انجام می‌دهد، به طوری که مجموع هزینه‌ها (ستون‌ها) و دریافته‌ها (ردیف‌ها) برابر می‌باشند. بنجامین دو هدف را برای تدوین SAM در نظر گرفته است:

۱) سازماندهی آمار و اطلاعات ساختار اقتصادی و اجتماعی کشور یا منطقه؛

۲) تدوین و کالیبره نمودن مدل‌های کاربردی تعادل عمومی (CGE).

بنابراین داده‌های پایه‌ای مورد نیاز مدل‌های CGE براساس حسابداری ایستا برای مبادلات اقتصادی در یک سال پایه و منطقه مشخص در الگوی SAM قرار می‌گیرند. علت این امر این است که هر چند جدول داده - ستانده یک چارچوب آماری می‌باشد، اما جریان‌های درآمد را به خوبی ماتریس حسابداری اجتماعی توصیف نمی‌کند. زیرا سیستمی که بتواند جریان‌های درآمد را به طور کامل نشان دهد باید شامل اجزاء عوامل تولید (نیروی کار، سرمایه و زمین)، ساختار تولید و مبادلات دولت و خانوارها (مؤسسات) باشد. بنابراین ساختار حسابداری جامع تر برای اقتصادهای ملی و منطقه‌ای از طریق بسط جدول داده - ستانده ایجاد می‌شود که به عنوان ماتریس حسابداری اجتماعی شناخته شده است. از طرف دیگر SAM این قابلیت را دارد که به عنوان یک مدل تحلیلی برای بررسی سیاست‌های مختلف اقتصادی و اجتماعی بکار رود، بطوریکه امروزه استفاده از آن به حیطه‌های محیط زیست و مسائل جمعیت نیز باز شده است.

جدول (۱) مدل پایه‌ای ماتریس حسابداری اجتماعی را نشان می‌دهد. این جدول همه جریان‌های اقتصادی و اجتماعی کشور (درآمد و هزینه) را نشان می‌دهد. این مدل ماتریس مربعی است که هر حساب یک ستون و ردیف دارد. پرداختها (هزینه‌ها) در ستون‌ها و دریافتی‌ها یا درآمد آن حساب برابر است. برای مثال کل درآمد یک مؤسسه (یک گروه مشخص از خانوارها) باید دقیقاً برابر با هزینه‌های آن باشد. در ماتریس حسابداری اجتماعی پایه هفت حساب (عوامل تولید، خانوارها، شرکت‌ها، دولت، حساب تشکیل سرمایه، فعالیت‌های تولید و بقیه دنیای خارج) مشخص شده‌اند که هر یک دارای جریان دریافتی و پرداختی است. انتخاب سطح تجزیه و تفکیک حساب‌های موجود در ماتریس حسابداری اجتماعی به سوالاتی که انتظار می‌رود پاسخگو باشد، بستگی دارد. اگر SAM برای تحلیل مسائل مرتبط با توزیع درآمد بکار رود، حساب‌های خانوارها به تعدادی گروههای همگن که بیانگر مشخصات اقتصادی - اجتماعی کشور یا ناحیه موردنظر باشد، تفکیک می‌شوند. از طرف دیگر اگر هدف SAM بررسی ارتباطات درون بخشی باشد، بخش‌ها به

زیربخش‌های بیشتری تقسیم می‌گردند که بیانگر فناوری بکار رفته در تولید باشند.

Archive of SID

جدول ۱ - ماتریس حسابداری اجتماعی پایه

هزینه‌ها										کل	
عوامل تولید		موسسات				فعالیت‌های تولید		باقیه دنیا خارج			
		حسابهای جاری			حساب تشکیل سرمایه			باقیه دنیا خارج			
		خانوارها	کمپانی‌ها	دولت				باقیه دنیا خارج			
۱	عوامل تولید							ارزش افزوده پرداختی به عوامل	خالص دریافتی عوامل از خارج	کل درآمد عوامل داخل	
۲a	خانواره ۱	تخصیص در آمد عوامل به خانوارها	انتقالات جاری میان خانوارها	توزيع سود به خانوارها	انتقالات جاری به خانوارها				خالص دریافتی غیر از عوامل تولید از خارج	درآمد موسسات داخلی	
۲b	کمپانی‌ها	اختصاص مازاد عملیاتی			انتقالات جاری به کمپانی‌ها						
۳	دولت		مالیات بر درآمد و مالیات‌های غیرمسقیم بر هزینه‌ها	مالیات بر درآمد و مالیات‌های غیرمسقیم بر فروش		مالیات غیرمستقیم بر کالاهای سرمایه‌ای	مالیات غیرمستقیم بر عوامل	مالیات غیرمستقیم بر کالاهای اضافه مالیات بر صادرات	درباره دولت از خارج به اضافه مالیات بر صادرات	کل پس انداز	
۴	حساب سرمایه		پس انداز خانوارها	سود و مالیات‌های توزیع نشده	حساب مازاد دولت				خالص سرمایه دریافتی از خارج		
۵	فعالیت‌های تولید		صرف خانوارها		هزینه‌های جاری دولت	هزینه‌های سرمایه‌ای گذاری کالاهای داخلی	واردات کالاهای سرمایه‌ای	واردات مواد خام	صدارت کالاهای واسطه ای	کل تقاضای ناخالص تولید	
۶	باقیه دنیا خارج		هزینه‌های مصرفی خانوارها از کالاهای وارداتی							کل واردات	
کل		درآمد عوامل تولید	کل هزینه‌های خانوارها	کل هزینه‌های کمپانی‌ها	کل هزینه‌های دولت	کل سرمایه‌گذاری	کل هزینه‌های تولید	کل دریافتی از دنیا خارج			

۱۴۸

مأخذ: توربک ۲۰۰۰

پژوهشنامه بازرگانی

Archive of SID

۲-۳. بررسی توزیع درآمد در ماتریس حسابداری اجتماعی

همانطوری که بیان شد ماتریس حسابداری اجتماعی چارچوب جامعی برای مطالعه درآمد و مصرف ملی می‌باشد. ساختار این ماتریس منابع و مقاصد جریان‌های درآمد و هزینه‌ای در اقتصاد را نشان می‌دهد. بعلاوه این مدل در برگیرنده دو منبع عمدۀ آماری است:

- ۱) آمارهای درآمد ملی که بیانگر اقتصاد کلان کشور است؛
- ۲) جدول داده -ستاندۀ که ترکیب تولید و نهاده‌های واسطه‌ای بخش‌های تولیدی موجود در کشور می‌باشد.

بنابراین ترکیب حسابهای ملی با جدول داده -ستاندۀ موجب شده است که ماتریس حسابداری اجتماعی جزئیات کاملی از تعیین و توزیع درآمد در اقتصاد را نشان دهد. این امر از طریق تجزیه ضرایب فراینده آن امکان‌ذیر است.

برای بررسی آثار سیاست‌های مختلف بر توزیع درآمد پس از تدوین مدل از روابط بین متغیرهای درونزا و بروزنزا مدل استفاده می‌گردد. در حالت کلی درآمد از طریق رابطه زیر تعیین می‌شود:

$$Y = F(x) \quad (1)$$

در رابطه بالا Y درآمد نسبی مؤسسات درونزا و X بردار متغیرهای مؤثر بر درآمد می‌باشد. با دیفرانسیل گیری از رابطه (1) رابطه زیر به دست می‌آید:

$$dY = D_x F(x) dx \quad (2)$$

این معادله تغییر درآمد نسبی در اثر شوک‌های بروزنزا را نشان می‌دهد. بدلیل اینکه بحث فعلی بر توزیع درآمد متمرکز است، برای آن روابط (1) و (2) نرمال کرده که رابطه زیر به دست می‌آید:

$$y=f(x) = F(x) [e'F(x)]^{-1} \quad (3)$$

در رابطه (3)، e' بردار ردیفی واحد است.

$$= D_x f(x) dx \quad (4)$$

$$\begin{aligned} &= \{D_x F(x) - F(x) (e' D_x F(x)) [e' F(x)]^{-1}\} [e' F(x)]^{-1} dx \\ &= [e' F(x)]^{-1} \{I - [e' F(x)]^{-1} F(x) e'\} D_x F(x) dx \\ &= R(x) dx \end{aligned}$$

در معادله (4) $D_x F(x)$ بیانگر ماتریس جاکوبین F است. $R(x)$ ماتریس توزیع درآمد می‌باشد که توزیع نهایی درآمد نسبی در اثر شوک‌های بروزنزا یا جریان درآمد (dx) را تعیین می‌کند.

برای بررسی آثار توزیع درآمد فرض کنید که ماتریس حسابداری اجتماعی جریان درآمد و هزینه را برای n حساب ($n=m+k$) که m تعداد حساب‌ها درونزا و k تعداد حساب‌های بروزنزا است) نشان دهد و Z_m و Z_n به ترتیب بردارهای درآمد کل برای حساب‌های درونزا و بروزنزا باشند. براساس رابطه حسابداری زیر به دست می‌آید:

$$\begin{pmatrix} A_m \\ Z_n \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} A_{mm} & A_{mn} \\ A_{nm} & A_{nn} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} Z_m \\ Z_n \end{pmatrix} \quad (5)$$

در رابطه (5) A_{ij} زیر ماتریس ستون‌های نرمال شده سهم ضرایب هزینه حساب‌های موجود در مدل از کل هزینه‌ها می‌باشد. اولین زیر ماتریس این رابطه در فرم خطی به صورت زیر درمی‌آید:

$$Y = Z_m = A_{mm}Z_m + A_{mn}Z_n \quad (6)$$

$$(I - A_{mm})^{-1}$$

$$A_{mn}Z_n$$

$$=$$

$$\begin{matrix} m \\ x \end{matrix}$$

$$=$$

$$F$$

(

x

)

در معادله (۶) $x = AmnZn$ بردار تغییر متغیرهای بروزنزا و m ماتریس ضرایب فراینده می‌باشد. اگر در معادله (۴) معادله (۶) را جایگذاری نماییم رابطه زیر حاصل می‌گردد:

$$dy = [e'mx]^{-1} \{I - [e'Mx)e']\}mdx \quad (7)$$

$$dy = \frac{1}{e'Y} \left[I - \frac{Y}{e'y} e' \right] M dx = R(x) dx$$

برای بررسی دقیق‌تر آثار توزیع درآمد، فرم $R(x)$ را به صورت زیر می‌توان نوشت:

$$R_{ij} = \frac{1}{e'Y} \left[M_{ij} - \frac{Y_i}{e'Y} e' M_{.j} \right] \quad (8)$$

در رابطه (8) بیانگر مجموع ستون i از ماتریس M است. علامت R_{ij} وابسته به پارامترهای رابطه (8) می‌باشد، به طوری که اگر $\frac{M_{ij}}{e'Y} > \frac{Y_i}{e'Y}$ باشد R_{ij} دارای علامت مثبت و اگر رابطه بالا معکوس شود علامت آن منفی می‌گردد. این نابرابریها بدین معنی هستند که تزریق به حساب i ام حساب i ام را زمانی متفع می‌سازد که سهم حساب i ام از ضرایب فراینده $\left(\frac{M_{ij}}{e'Y} \right)$ از سهم درآمد اسمی آن $\left(\frac{Y_i}{e'Y} \right)$ بیشتر باشد. در غیر اینصورت حساب i ام در توزیع درآمد زیان می‌کند. حال با استفاده از روابط بالا به بررسی آثار توزیع درآمدی افزایش صادرات و سرمایه‌گذاری در اقتصاد ایران بر ارکان اقتصاد با استفاده از ماتریس حسابداری اجتماعی پرداخته خواهد شد.

۴. آمار و اطلاعات مورد نیاز

یکی از مشکلات تدوین ماتریس حسابداری اجتماعی نیاز به آمار و اطلاعات فراوان می‌باشد. به طوری که این امر در کشورهای در حال توسعه که دارای سیستم آماری منسجم نیستند، غالباً تهیه این چارچوب را با مشکل روپرتو می‌سازد. برای تدوین ماتریس

حسابداری اجتماعی نیاز به آمار و اطلاعات زیر می‌باشد:

(۱) جدول داده - ستانده

(۲) حسابهای ملی

(۳) سرشماری هزینه و درآمد خانوارها

برای تهییه ماتریس حسابداری اجتماعی از جدول داده - ستانده سال ۱۳۷۰ مرکز آمار ایران (آخرین جدول تدوین شده و موجود) استفاده می‌شود که این جدول دارای ۷۸ بخش می‌باشد.

ماتریس حسابداری ایران شامل سه گروه حسابهای اصلی یعنی حسابهای تولید، حساب عوامل تولید (ارزش افزوده عوامل تولید) و حسابهای مؤسسات (شامل خانوارها، دولت، سرمایه‌گذاری و مبادلات خارجی) است. حساب فعالیتهای تولید شامل ۱۰ زیرحساب کشاورزی، معدن، کالاهای صنعتی بی‌دوام، کالاهای صنعتی بادوام، ساختمان، بازرگانی، حمل و نقل و ارتباطات، خدمات مالی، خدمات دولتی و خدمات خصوصی می‌باشد. حساب عوامل تولید در این ساختار شامل نیروی کار کشاورزی، نیروی کار معدنی، نیروی کار صنعتی، نیروی کار خدماتی، سرمایه کشاورزی، سرمایه معدن، سرمایه صنعت و سرمایه خدماتی می‌باشند. نهادهای اجتماعی و اقتصادی در برگیرنده چهار حساب خانوارها، دولت، سرمایه‌گذاری و مبادلات خارجی می‌باشد. خانوارها نیز براساس آمارهای موجود و حیطه کاری به سه گروه خانوارهای روستایی، خانوارهای کارگر شهری و خانوارهای صاحب سرمایه شهری تفکیک شده‌اند. در این مدل حساب سرمایه (سرمایه‌گذاری) و صادرات به عنوان متغیر بروزنزا انتخاب شده‌اند و با استفاده از ارتباطات موجود در ماتریس حسابداری اجتماعی به بررسی تغییرات آنها بر اجزاء اقتصاد پرداخته شده است.

۵. بررسی توزیع درآمد در اقتصاد ایران در اثر افزایش صادرات و سرمایه‌گذاری

برای بررسی اثرات توزیع درآمد باید ضرایب فراینده ماتریس حسابداری اجتماعی

تجزیه و سپس با استفاده از متادولوژی بیان شده این آثار بر فعالیت‌های تولید، عوامل تولید و خانوارها مورد بررسی قرار گیرند.

۱-۵. توزیع درآمد و ترکیب تولید ملی

درآمد ایجاد شده بخش‌های تولید داخلی اولین جنبه توزیع درآمدی است. چگونگی تأثیرگذاری سرمایه‌گذاری و صادرات بر درآمد نسبی بخش‌های مختلف تولید در سیاستگذاری صنعتی بسیار حائز اهمیت است. تأثیرگذاری توزیع درآمد در این حالت به معنای انتقال درآمد فعالیت‌های مختلف در اقتصاد کشور می‌باشد.

جدول (۲) نتایج تغییر متغیرهای بروزنزا بر درآمد نسبی بخش‌ها را نشان می‌دهد. این ضرایب به طور خلاصه اثرات انتقالی را در بر می‌گیرند. ستون میانگین، متوسط تغییرات درآمد هر بخش در اثر تغییر در متغیر بروزنزا را بیان می‌نمایند و بیانگر علامت کلی آثار نهایی بر بخش‌های تولیدی است. در دو ستون بعدی متوسط ضرایب فزاینده در هر ردیف برای متغیرهای بروزنزای صادرات و سرمایه‌گذاری محاسبه شده‌اند. اثرات ضرایب فزاینده کل برای هر حساب تأثیر یک واحد افزایش در متغیرهای بروزنزا را نشان می‌دهند. برای مثال افزایش یک واحد متغیر بروزنزا (سرمایه‌گذاری و صادرات) در بخش کشاورزی، ۱/۹۱ واحد تولید آن را افزایش می‌دهد. سپس بیشترین تأثیر را بر کالاهای صنعتی بی دوام، ۰/۹۱ واحد (و خدمات خصوصی ۰/۷۶ واحد) دارد. در کل این تکانه، تولید بخش‌های اقتصاد را در ۰/۰۵ واحد افزایش می‌دهد. همین تکانه در بخش کالاهای بی دوام، بیشترین تأثیر را بر خود بخش و بخش کشاورزی دارد (۱/۷۲ و ۰/۸۱ واحد به ترتیب) و در کل تولید اقتصاد را در ۳/۹۹ واحد ارتقاء خواهد داد. براساس ستون میانگین، گروههای کالاهای بی دوام، کشاورزی و خدمات به ترتیب ۰/۵۷، ۰/۴۶، ۰/۴۴ و ۰/۰ واحد بیشترین تأثیر را از افزایش متغیرهای بروزنزای مدل خواهند برد. دو ستون بعدی بیانگر تأثیر متوسط افزایش جداگانه یک واحد صادرات و سرمایه‌گذاری در اقتصاد است. مقایسه این دو ستون گویای آن است که تأثیر افزایش صادرات بر بخش‌های تولیدی بیشتر از سرمایه‌گذاری در اقتصاد است. به طور متوسط افزایش یک واحد سرمایه‌گذاری، تولید کشاورزی را ۰/۶ واحد

افزایش می‌دهد؛ در حالیکه همان شوک به ترتیب ۰/۷۹ و ۰/۵ واحد دریافتی زیربخش‌های کالاهای بی‌دوام و بادوام را بالا می‌برد. بدین ترتیب زیربخش کالاهای بی‌دوام بیشترین انفعای را از افزایش سرمایه‌گذاری کشاورزی خواهد برداشت و زیربخش ساختمان با ۰/۱۴ واحد و خدمات مالی با ۰/۱۵ واحد کمترین سود را از این سرمایه‌گذاری به دست می‌آوردند. افزایش یک واحد تقاضای صادرات بیشترین تأثیر را بر بخش‌های کالاهای با دوام، بی‌دوام، کشاورزی و خدمات خصوصی (۱/۳۱، ۱/۲۰، ۰/۹۷ و ۰/۸۹ واحد) دارد. همچنین کمترین تأثیر را بر معدن و خدمات مالی با ۰/۱۷ واحد به جای می‌گذارد.

جدول ۲- زیر ماتریس ضرایب فزاینده اجزاء تولید ملی

شرح	فعالیت‌های تولید											حساب‌های بروزن زا	
	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	میانگین صادرات سرمایه		
فعالیت‌های تولید													
کشاورزی	۰/۶۰	۰/۹۷	۰/۴۶	۰/۲۷	۰/۲۸	۰/۲۴	۰/۲۲	۰/۲۹	۰/۲۴	۰/۱۲	۰/۸۱	۰/۲۱	۱/۹۱
معدن	۰/۲۲	۰/۱۴	۰/۱۱	۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۰۰	۰/۰۳	۰/۰۳	۰/۰۱	۱/۰۰	۰/۰۱	
کالاهای صنعتی بی دوام	۰/۷۹	۱/۲۰	۰/۵۷	۰/۴۴	۰/۴۵	۰/۳۹	۰/۳۶	۰/۴۶	۰/۳۸	۰/۲۰	۱/۷۷	۰/۳۶	۰/۹۱
کالاهای صنعتی بادوام	۰/۵۰	۱/۳۱	۰/۳۷	۰/۲۶	۰/۲۹	۰/۲۱	۰/۲۸	۰/۱۷	۰/۵۴	۱/۲۲	۰/۲۵	۰/۱۴	۰/۳۴
ساختمان	۰/۱۴	۰/۵۴	۰/۱۳	۰/۰۶	۰/۰۳	۰/۰۳	۰/۰۲	۰/۰۲	۱/۰۲	۰/۰۱	۰/۰۳	۰/۰۲	۰/۰۴
بازرگانی	۰/۵۵	۰/۸۰	۰/۴۱	۰/۲۹	۰/۲۹	۰/۲۶	۰/۲۷	۱/۲۹	۰/۲۵	۰/۱۴	۰/۴۲	۰/۲۳	۰/۶۱
حمل و نقل و ارتباطات	۰/۳۶	۰/۵۲	۰/۲۸	۰/۱۶	۰/۱۸	۰/۱۶	۱/۲۴	۰/۱۶	۰/۱۷	۰/۰۹	۰/۲۲	۰/۱۲	۰/۳۱
خدمات مالی	۰/۱۵	۰/۱۷	۰/۱۴	۰/۰۲	۰/۰۳	۱/۱۴	۰/۰۳	۰/۰۳	۰/۰۳	۰/۰۱	۰/۰۳	۰/۰۲	۰/۰۴
خدمات دولتی	۰/۴۴	۰/۶۴	۰/۱۶	۰/۰۵	۱/۰۸	۰/۰۵	۰/۰۴	۰/۰۶	۰/۰۴	۰/۰۳	۰/۰۷	۰/۰۴	۰/۱۱
خدمات خصوصی	۰/۶۰	۰/۸۹	۰/۴۴	۱/۳۱	۰/۳۱	۰/۲۸	۰/۲۹	۰/۳۲	۰/۲۶	۰/۱۵	۰/۴۴	۰/۲۳	۰/۷۶
کل				۲/۸۷	۲/۹۳	۲/۷۷	۲/۷۷	۲/۷۹	۲/۹۵	۱/۹۹	۳/۹۹	۲/۳۸	۵/۰۵

مأخذ: نتایج تحقیق

هر چند نتایج فوق حائز اهمیت هستند، اما در نظر گرفتن توزیع درآمد آنها جالبتر می‌باشد. جدول (۳) توزیع درآمد ایجاد شده را در حساب‌های تولید نشان می‌دهد. این جدول ارزش ریالی توزیع درآمد ایجاد شده در اثر یک واحد تغییر در متغیر بروزنزا را بیان می‌کنند، به طوری که کل درآمد در سطح اولیه ثابت باقی مانند. برای فراهم نمودن این شرط باید مجموع ستون‌های این جدول برابر صفر باشند. اثرات کل در زیر هر ستون، میزان جایه‌جایی توزیع درآمد را بیان می‌کند و عناصر آن به تنها بیانگر میزان حرکت جزئی درآمد در هر حساب هستند.

همان طوری که از ویژگی صفر بودن مجموع ستون‌ها انتظار می‌رود، توزیع درآمد با اعداد مثبت در جدول مشخص شده‌اند و این به دلیل ارتباط میان بخش‌های تولید از طریق پیوندهای پیشین قوی است که موجب افزایش درآمد آنها می‌گردد. بطور مثال افزایش یک واحد تقاضا در کالاهای صنعتی بی دوام، درآمد بخش کشاورزی را ۰/۲۷ واحد بالا

می‌برد. این افزایش به دلیل ارتباط بخش کشاورزی با این بخش از طریق صنایع تبدیلی و سایر صنایع وابسته به کشاورزی است. اما افزایش تقاضا در متغیرهای بروونزای بخش کشاورزی درآمد بخش کالاهای بی‌دوام را کمتر از ۰/۰۴ واحد افزایش می‌دهد. بدین ترتیب یک میلیون ریال افزایش در تقاضای کالاهای کشاورزی نهایتاً ۱/۴۸ میلیون ریال میان بخش‌ها درآمد توزیع می‌کند.

جدول ۳- توزیع درآمد بین فعالیت‌های تولید

واحد: میلیون ریال

حساب‌های بروون زا	فعالیت‌های تولید										شرح
	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	
فعالیت‌های تولید											
۰/۰۴	۰/۰۷	۰/۰۵	-۰/۱۱	-۰/۱۲	-۰/۱۴	-۰/۱۶	-۰/۰۹	-۰/۱۷	-۰/۱۶	۰/۲۷	-۰/۱۱ ۱/۲۳
۰/۰۲	-۰/۱۸	-۰/۰۴	-۰/۳۱	-۰/۳۰	-۰/۲۹	-۰/۲۹	-۰/۳۱	-۰/۲۷	-۰/۱۶	-۰/۳۴	۰/۷۰ -۰/۳۷
۰/۰۴	-۰/۰۱	۰/۰۱	-۰/۱۴	-۰/۱۴	-۰/۱۷	-۰/۲۱	-۰/۱۲	-۰/۲۱	-۰/۲۰	۰/۹۶	-۰/۱۴ ۰/۰۴
-۰/۳۸	-۰/۱۱	-۰/۲۸	-۰/۱۹	-۰/۱۷	-۰/۲۵	-۰/۱۸	-۰/۲۶	۰/۰۴	۰/۸۴	-۰/۴۷	-۰/۱۹ -۰/۶۱
-۰/۲۲	-۰/۰۴	-۰/۱۴	-۰/۰۸	-۰/۱۲	-۰/۱۳	-۰/۱۴	-۰/۱۲	۰/۰۴	-۰/۰۳	-۰/۲۴	-۰/۰۷ -۰/۳۲
۰/۰۸	۰/۰۴	۰/۰۶	-۰/۰۸	-۰/۰۸	-۰/۰۹	-۰/۰۸	۰/۹۳	-۰/۱۲	-۰/۱۰	-۰/۰۶	-۰/۰۸ ۰/۰۱
۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۰۹	-۰/۰۲	۰/۰۰	-۰/۰۱	۱/۰۷	-۰/۰۲	-۰/۰۱	-۰/۰۴	-۰/۰۲	-۰/۰۳ ۰/۰۰
۰/۱۱	۰/۱۱	۰/۱۱	-۰/۰۱	-۰/۰۱	۱/۱۱	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	-۰/۰۱	-۰/۰۱	-۰/۰۱
۰/۰۸	۰/۰۵	-۰/۱۱	-۰/۰۸	۰/۹۴	-۰/۰۳	-۰/۰۲	-۰/۰۵	-۰/۰۶	۰/۰۰	-۰/۱۴	-۰/۰۷ -۰/۱۲
۰/۱۳	۰/۱۴	۰/۰۹	۱/۰۱	۰/۰۱	۰/۰۰	۰/۰۲	۰/۰۳	-۰/۰۴	-۰/۰۵	۰/۰۳	-۰/۰۱ ۰/۰۲۴
			۱/۰۱	۰/۹۵	۱/۱۱	۱/۰۸	۰/۹۶	۰/۸۸	۰/۸۴	۱/۲۶	۰/۷۰ ۱/۴۸
											کل

مأخذ: نتایج تحقیق

بر اساس جدول (۳) در بین بخش‌های دهگانه مورد بررسی بخش کشاورزی بیشتر از تمام بخش‌ها درآمد توزیع می‌نماید و پس از آن بخش کالاهای صنعتی بی‌دوام قرار دارند (۱/۴۸ و ۱/۲۶ واحد). کالاهای صنعتی با دوام نیز کمترین میزان توزیع درآمد را ایجاد می‌کند. اختلاف در توزیع درآمد به علت تفاوت در پیوندهای پسین می‌باشد. بخش کشاورزی پیوندهای پسین ضعیفی دارد و بنابراین بیشتر اثرات کل ناشی از تغییر متغیرهای بروونزا در خود بخش باقی می‌ماند (۱/۲۳ ۱/۴۸ واحد از ۱/۴۸ واحد). این امر در مورد بخش‌های

معدن، کالاهای صنعتی با دوام، حمل و نقل، خدمات مالی و خدمات خصوصی نیز صادق است، بطوری که بیشتر درآمد ایجاد شده در خود بخش معدن باقی می‌ماند. متوسط ستون‌های سمت راست این ماتریس آثار افزایش صادرات و سرمایه‌گذاری بر تولید ملی یا توزیع درآمد بین فعالیت‌های تولید را نشان می‌دهند. اگر تقاضای متغیرهای بروزنزا به طور یکسانی بین بخش‌ها توزیع شوند، هر ریال از تقاضای جدید موجب از دست دادن ۰/۲۸ واحد کالاهای صنعتی با دوام، ۰/۱۴ واحد بخش ساختمان و ۰/۱۱ واحد بخش خدمات دولتی می‌گردد. اما موجب افزایش ۰/۰۵ واحد در بخش کشاورزی، ۰/۰۱ واحد در کالاهای صنعتی بی‌دوام، ۰/۰۶ واحد در بازارگانی، ۰/۰۹ واحد در حمل و نقل و ارتباطات و نهایتاً ۰/۰۹ واحد در خدمات خصوصی می‌گردد. افزایش صادرات دارای تأثیرات قویتری بر توزیع درآمد بخش‌های خدمات خصوصی (۰/۱۴)، خدمات مالی (۰/۱۱)، حمل و نقل و ارتباطات (۰/۱)، کشاورزی (۰/۰۷)، خدمات دولتی (۰/۰۵) و بازارگانی (۰/۰۴) می‌باشد و از این حیث افزایش صادرات به طور غیرمستقیم دارای ارتباطات قویتر و مهمتری است. همانطوری که این جدول نشان می‌دهد آثار توزیع درآمد افزایش در صادرات نسبت به سرمایه‌گذاری بیشتر می‌باشد.

جدول ۴- سهم (درصد) توزیع درآمد بین فعالیت‌های تولید

فعالیت‌های تولید										شرح
۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	
										فعالیت‌های تولید
-۱۱	-۱۳	-۱۳	-۱۵	-۹	-۱۹	-۱۹	۲۲	-۱۶	۸۳	کشاورزی
-۳۰	-۳۲	-۲۶	-۲۷	-۳۲	-۳۰	-۱۸	-۲۵	۱۰۰	-۲۵	معدن
-۱۴	-۱۵	-۱۵	-۱۹	-۱۲	-۲۴	-۲۳	۷۶	-۲۰	-۳	کالاهای صنعتی بی‌دوام
-۱۹	-۱۸	-۲۲	-۱۷	-۲۷	۴	۱۰۰	-۳۷	-۲۷	-۴۱	کالاهای صنعتی با دوام
-۸	-۱۳	-۱۱	-۱۳	-۱۲	۹۵	-۱۶	-۱۹	-۱۰	-۲۲	ساختمان
-۸	-۹	-۸	-۸	۹۷	-۱۴	-۱۲	-۵	-۱۲	۱	بازارگانی
-۲	۰	-۱	۹۸	-۲	-۱	-۴	-۲	-۴	۰	حمل و نقل و ارتباطات
-۱	-۱	۱۰۰	۰	۰	۰	-۱	-۱	-۱	-۱	خدمات مالی
-۷	۹۹	-۳	-۲	-۵	-۷	۰	-۱۱	-۹	-۸	خدمات دولتی

خدمات خصوصی	۱۶	-۲	۲	-۶	۵	-۱	۰	۱	۱۰۰
-------------	----	----	---	----	---	----	---	---	-----

مأخذ: نتایج تحقیق

جدول (۴) ماتریس سهم‌های توزیع درآمد را نشان می‌دهد. این ماتریس چگونگی توزیع درآمد اختصاص یافته بر حسب درصد میان گروه‌های ذینفع و گروه‌هایی که درآمد از دست می‌دهند را بیان می‌کند. عناصر قطری این ماتریس دارای علامت مثبت می‌باشند و جایی که گیرنده درآمد فقط بخش مورد نظر است این سهم ۱۰۰ درصد خواهد بود (مانند کالاهای صنعتی با دوام، خدمات مالی و خصوصی). مقدار مثبت و کوچک عناصر غیر قطری ماتریس مذکور بیانگر وجود ارتباطات قوی میان بخش‌ها است. ولی در مورد اعداد منفی بزرگ دو دلیل عمد و وجود دارد:

۱ - صنعت یا بخش مورد نظر دارای ارزش تولیدات (درآمد) نسبتاً بالایی است

و بنابراین درآمد بیشتری در اقتصاد توزیع می‌نماید (مانند صنایع با دوام).

۲ - بخش موردنظر دارای پیوند پیشین ضعیفی است و از افزایش متغیرهای

برونزای سایر گروهها تأثیر کمتری گرفته است (مانند بخش ساختمان و

معدن).

سهم‌های کوچک در نتیجه کم بودن درآمد بخش و بزرگ بودن پیوند پیشین

است.

۲-۵. توزیع درآمد و جبرانی عوامل تولید

در این قسمت توزیع درآمد عوامل تولید مورد بررسی قرار می‌گیرند. عوامل تولید در ماتریس حسابداری اجتماعی حاوی ۴ گروه شغلی و ۴ حساب سرمایه به تفکیک بخش‌های تولیدی است و در مجموع ۸ حساب عوامل تولید وجود دارند. بعلاوه در این مجموعه، دو حساب مالیات‌های غیرمستقیم ویارنهای تولید نیز آمده است. نتایج توزیع درآمد در جداول (۵) تا (۷) آمده‌اند. ضرایب فزاینده زیرماتریس و ماتریس‌های توزیع درآمد، آثار تقاضای متغیرهای برونزای بروزی بر درآمد عوامل تولید را در ۱۰ صنعت اندازه می‌گیرند.

نتایج ضرایب فزاینده در ستون متوسط نشان می‌دهند که در اثر تغییر یک واحد در متغیرهای بروزای نیروی کار بخش خدمات در بین مجموعه نیروی کار بیشتری نفع را

خواهد برد (۰/۲۵۶) و پس از آن نیروی کار صنعت (۰/۰۷۲) و کشاورزی (۰/۰۳۲) قرار دارند. در بین حساب‌های سرمایه نیز سهم حساب سرمایه بخش خدمات در رتبه اول قرار دارد (۰/۸۷) و بخش‌های کشاورزی و صنعت به ترتیب با ۰/۲۶۳ و ۰/۱۶ واحد پس از بخش خدمات قرار می‌گیرند. بررسی تأثیرات افزایش یک واحد صادرات نیز نشان می‌دهد که در بین گروه‌های نیروی کار، نیروی کار خدمات بیشترین افزایش درآمد را خواهد داشت و پس از آن نیروی کار کشاورزی قرار دارد. این امر در مورد تأثیر سرمایه‌گذاری نیز صادق است. از طرف دیگر بخش خدمات بیشترین ارتقاء درآمد را در اثر افزایش صادرات و سرمایه‌گذاری خواهد داشت.

از این قسمت دو نتیجه زیر به دست می‌آید:

۱- تأثیر افزایش صادرات از افزایش سرمایه‌گذاری بر حساب‌های نیروی کار و

سرمایه قویتر است.

۲- تأثیر افزایش صادرات و سرمایه‌گذاری بر سرمایه از نیروی کار بیشتر

می‌باشد.

علاوه نتایج ضرایب فراینده گویای آن است که تقاضای نهایی کشاورزی، درآمد عوامل تولید را بیشتر از سایر بخش‌های دیگر افزایش می‌دهد، زیرا در اثر یک واحد تقاضای نهایی بخش کشاورزی ۳/۰۲ واحد درآمد کل عوامل تولید رشد پیدا می‌کند؛ در حالیکه این رقم در بخش‌های کالاهای صنعتی بی‌دوام و با دوام ۰/۹۹ و ۰/۸۱ واحد می‌باشد.

جدول ۵- زیر ماتریس ضرایب فراینده عوامل تولید و فعالیت‌های تولید

حساب‌های بروز زا	فعالیت‌های تولید											شرح
	سرمایه	میانگین صادرات	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
												ارزش افزوده
۰/۰۴۲	۰/۹۷۶	۰/۰۳۲	۰/۰۱۹	۰/۰۱۹	۰/۰۱۷	۰/۰۱۵	۰/۰۲۰	۰/۰۱۶	۰/۰۰۸	۰/۰۵۶	۰/۰۱۵	۰/۱۳۲
۰/۰۱۲	۰/۰۰۷	۰/۰۰۶	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۰	۰/۰۵۳	۰/۰۰۱	نیروی کار کشاورزی
۰/۱۰۰	۰/۱۸۹	۰/۰۷۲	۰/۰۵۴	۰/۰۵۷	۰/۰۴۷	۰/۰۴۹	۰/۰۴۹	۰/۰۶۸	۰/۰۹۹	۰/۱۶۰	۰/۰۳۹	سرمایه کشاورزی
۰/۴۴۷	۰/۶۹۱	۰/۲۵۶	۰/۲۰۴	۰/۶۴۴	۰/۴۸۷	۰/۲۴۶	۰/۱۸۵	۰/۲۷۲	۰/۰۵۵	۰/۱۵۰	۰/۰۸۶	نیروی کار معدن
۰/۳۴۵	۰/۵۵۷	۰/۲۶۳	۰/۱۵۷	۰/۱۵۹	۰/۱۳۸	۰/۱۲۸	۰/۱۶۸	۰/۱۳۵	۰/۰۷۰	۰/۴۶۳	۰/۱۲۳	سرمایه بخش معدن
												نیروی کار صنعت

۰/۱۹۷	۰/۱۲۳	۰/۰۹۸	۰/۰۰۶	۰/۰۰۸	۰/۰۰۵	۰/۰۰۶	۰/۰۰۴	۰/۰۲۲	۰/۰۲۳	۰/۰۰۶	۰/۸۸۸	۰/۰۰۹	سرمایه‌بخش صنعت
۰/۲۲۲	۰/۴۱۸	۰/۱۶۰	۰/۱۲۱	۰/۱۲۶	۰/۱۰۴	۰/۱۰۸	۰/۱۱۰	۰/۱۵۱	۰/۲۱۶	۰/۳۵۸	۰/۰۸۷	۰/۲۲۱	نیروی کار خدمات
۱/۲۰۶	۱/۸۶۲	۰/۸۷۰	۱/۲۶۳	۰/۷۸۳	۰/۸۱۹	۱/۰۱۹	۱/۲۳۴	۰/۷۹۸	۰/۲۶۹	۰/۷۷۷	۰/۴۲۶	۱/۲۱۰	سرمایه‌بخش خدمات
۰/۰۸۹	۰/۱۶۶	۰/۰۶۷	۰/۰۴۴	۰/۰۴۶	۰/۰۷۱	۰/۰۹۶	۰/۰۶۶	۰/۰۷۲	۰/۰۷۹	۰/۰۸۴	۰/۰۳۱	۰/۰۸۰	مالیات‌ها
-۰/۰۴	-۰/۰۶	-۰/۰۳	-۰/۰۲	-۰/۰۲	-۰/۰۲	-۰/۰۳	-۰/۰۴	-۰/۰۲	-۰/۰۱	-۰/۰۶	-۰/۰۲	-۰/۰۵	یارانه‌ها

مأخذ: نتایج تحقیق

نتایج توزیع درآمد در جدول (۶) آمده است. ابتدا باید یادآور شد که فروض متقارن و قطری بودن در بخش قبلی دراین جدول صادق نیست. زیرا هیچ ارتباط مستقیمی بین گیرنده‌های اولیه (بخش‌های تولید) و نهایی (عوامل تولید) وجود ندارد. همانطوری که از اعداد این جدول بر می‌آید تعداد ارقام منفی زیادی به چشم می‌خورند. این امر بیان کننده از دست دادن درآمد بخش‌های مذکور است. اما در بعضی حالات بهبود در درآمد حساب‌ها نیز مشاهده می‌شود (اعداد مثبت بیانگر افزایش درآمد بخش‌ها و توزیع درآمد آنها می‌باشد). نتایج به دست آمده نشان می‌دهند نیروی کار بطور نسبی ۲۵ درصد بر درآمدشان افزوده شده است، زیرا از ۴۰ مورد نیروی کار تنها ۱۰ مورد آن با بهبود درآمد روبرو شده‌اند. در بین گروه‌های چهارگانه نیروی کار، نیروی کار بخش کشاورزی، در اثر تغییر در متغیرهای بروزنزای بخش‌های دهگانه تنها سه مورد ارتقاء درآمد داشته است؛ در حالیکه نیروی کار بخش صنعت با دو مورد افزایش درآمد مواجه بوده است. اما نیروی کار بخش خدمات با بیشترین تعداد افزایش درآمد (پنج مورد) بیشترین تأثیرپذیری را از افزایش متغیرهای بروزنزای بخش‌های دهگانه داشته است.

بررسی توزیع درآمد بین حساب‌های سرمایه در بخش‌های مختلف اقتصادی نشان می‌دهد که توزیع درآمد در بین این حساب‌ها مطلوبتر از نیروی کار می‌باشد و به طور نسبی ۲۷/۵ درصد به درآمدشان افزوه می‌شود (۱۱ مورد از ۴۰ مورد).

جدول ۶ - ماتریس توزیع درآمد بین فعالیت‌های تولید و عوامل تولید

واحد: میلیون ریال

حساب‌های بروزنزای	فعالیت‌های تولید										شرح	
	میانگین	صادرات	سرمایه	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲

													ارزش افزوده
نیروی کار کشاورزی													۰/۰۸۲
سرمایه کشاورزی													-۰/۰۲۱
نیروی کار معدن													-۰/۰۵۵
سرمایه معدن													-۰/۱۳۲
نیروی کار صنعت													۰/۹۷۷
سرمایه صنعت													-۰/۳۴۵

ادامه جدول ۶

نیروی کار خدمات	-۰/۰۸۹	-۰/۱۲۰											
سرمایه خدمات	-۰/۰۴۰	-۰/۲۵۸											
مالیاتها	-۰/۰۴۵	-۰/۰۳۱											
یارانه‌ها	-۰/۰۰۱	-۰/۰۱۱											
کل	۰/۷۶	۰/۶۴											

مأخذ: نتایج تحقیق

از طرف دیگر مطالعه ستون متوسط ماتریس توزیع درآمد نشان می‌دهد که کارگران بخش صنعت و خدمات در اثر تغییر تقاضای بروزن زا بیشترین درآمد را از دست می‌دهند (۰/۰۰۲- واحد). در صورتی که کارگران بخش کشاورزی بیشترین درآمد را (۰/۰۰۳) واحد) به دست می‌آورند. در طرف حساب سرمایه نیز در اثر تکانه وارد بر متغیرهای بروزن زا، دریافتی سرمایه بخش‌های صنعت و معدن کاهش یافته، در حالیکه حساب سرمایه بخش کشاورزی و خدمات از این تغییرات سود می‌برند (۰/۰۱۱ و ۰/۰۰۴). اما تأثیرات افزایش صادرات بر عوامل تولید نشان می‌دهد که در اثر تکانه مزبور، درآمد کارگران بخش‌های صنعت و معدن کاهش پیدا کرده (۰/۰۲- واحد و ۰/۰۰۲ واحد) و بر عکس درآمد کارگران کشاورزی و خدمات به ترتیب ۰/۰۶ و ۰/۰۰۲ واحد افزایش یافته است. در قسمت گروههای سرمایه نیز دریافتی دو حساب سرمایه صنعت و معدن دچار کاهش شده است؛ در حالیکه درآمد دو حساب خدمات و کشاورزی ارتقاء یافته‌اند. این تأثیرات در مورد تغییرات متغیر بروزن زای سرمایه‌گذاری نیز صادق است.

با بررسی ردیف‌های ماتریس توزیع درآمد، می‌توان عوامل تولیدی که بیشترین و کمترین تأثیر را از تغییر در تقاضای بروزن زای بخش‌های دهگانه داشته‌اند تعیین نمود. برای

نیروی کار کشاورزی، افزایش تقاضای بروزنزای کشاورزی و کالاهای صنعتی بی‌دوام، بیشترین تأثیر مثبت (۰/۰۸۲ واحد و ۰/۰۲۲ واحد) و معدن کمترین تأثیر (۰/۰۱۳ واحد) را بر توزيع درآمد آن خواهد داشت؛ در حالیکه نیروی کار صنعتی از تقاضای خود بخش یعنی زیربخش‌های کالاهای صنعتی بی‌دوام و با دوام بیشترین انتفاع (۰/۰۶۲ واحد و ۰/۰۵۶ واحد) و از کشاورزی کمترین سود را خواهند بود (۰/۰۵۵ واحد). افزایش تقاضای نهایی خدمات دولتی و مالی نیز بیشترین تأثیر را بر درآمد کارگران بخش خدمات دارد (۰/۰۴۴۲ واحد و ۰/۰۵۶ واحد) و از کشاورزی کمترین تأثیر را به همراه داشته است (۰/۰۱۳۲ واحد). در بخش سرمایه نیز سرمایه کشاورزی در اثر افزایش تقاضای خود بخش و بخش کالاهای صنعتی بی‌دوام، بالاترین تأثیر را می‌گیرد (۰/۰۷۷ واحد و ۰/۰۱۹۲ واحد) و از بخش معدن کمترین اثر را پذیرفته است. اما بخش صنعت بیشترین تأثیر را از زیربخش‌های خود و کمترین اثر را از کشاورزی می‌گیرد. افزایش متغیر بروزنزای بازرگانی و خدمات خصوصی دارای بیشترین تأثیر بر سرمایه بخش خدمات می‌باشد و بخش معدن کمترین اثر را به همراه داشته است.

نکته جالب توجهی که از این جدول به دست می‌آید تأثیر بالای افزایش متغیرهای بروزنزای بخش کشاورزی بر دریافتی نیروی کار و سرمایه در مقایسه با سایر بخش‌های دیگر می‌باشد. بطوری که موجب افزایش ۰/۷۶ واحد آنها می‌گردد. این رقم برای بخش‌های کالاهای بی‌دوام و با دوام به ترتیب ۰/۰۴۲ و ۰/۰۲۳ واحد است.

جدول ۷- ماتریس سهم توزيع درآمد بین فعالیت‌های تولیدی و عوامل تولید

فعالیت‌های تولید											شرح
۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱		
											ارزش افزوده
-۲	-۲	-۲	-۲	-۲	-۳	-۳	۶	-۲	۱۱		نیروی کار کشاورزی
-۳	-۳	-۳	-۳	-۳	-۴	-۳	-۴	۶	-۳		سرمایه کشاورزی
-۶	-۶	-۷	-۷	-۷	-۲	۲۴	۱۵	-۶	-۷		نیروی کار معدن
۰	۸۸	۶۶	۱۹	-۴	۳۷	۲	-۲۰	-۱۷	-۱۷		سرمایه بخش معدن
-۱۷	-۱۷	-۱۸	-۲۰	-۱۵	-۲۲	-۲۲	۴۶	-۱۶	۸۹		نیروی کار صنعت

-۵۳	-۵۵	-۵۴	-۵۳	-۵۱	-۶۵	-۵۰	-۶۲	۹۳	-۴۶	سرمایه‌بخش صنعت
-۱۴	-۱۳	-۱۵	-۱۴	-۱۶	-۴	۵۳	۳۳	-۱۴	-۱۶	نیروی کار خدمات
۹۸	۱۱	۳۲	۷۴	۱۰۰	۵۷	-۲۳	-۸	-۴۰	-۵	سرمایه‌بخش خدمات
-۵	-۵	۱	۶	-۱	۴	۲۰	۱	-۵	-۶	مالیات‌ها
۲	۱	۱	۰	-۱	۲	۲	-۷	۲	۰	یارانه‌ها

مأخذ: نتایج تحقیق

بررسی درصد (سهم) توزیع درآمد بین فعالیت‌های تولیدی و عوامل تولید نشان می‌دهد (جدول ۷) که نیروی کار بخش کشاورزی شش درصد منافع حاصل از تغییر تقاضای کالاهای صنعتی بی‌دوام نصیبیش می‌گردد؛ در حالیکه در اثر تقاضای سایر بخش‌ها با کاهش درآمد مواجه می‌شود. نیروی کار صنعتی نیز در اثر تقاضای کالاهای صنعتی بی‌دوام و بادوام به ترتیب ۲۴ و ۱۵ درصد منتفع می‌گردد. اما توزیع درآمد بزرگی در درآمد نیروی کار خدمات ایجاد شده است، بطوری که ۸۸ درصد درآمد ایجاد شده تقاضای دولتی و ۶۶ درصد تقاضای خدمات مالی را به دست می‌آورند. از ۱۰۰ درصد درآمد ایجاد شده در اثر تقاضای بخش کشاورزی، ۸۹ درصد آن نصیب حساب سرمایه آن می‌شود (شایان ذکر است که قبلًا ۱۱ درصد آن نصیب نیروی کار کشاورزی شده بود)؛ در حالیکه از ۱۰۰ درصد درآمد به دست آمده در اثر تکانه‌های واردۀ بر زیربخش کالاهای صنعتی بی‌دوام، ۳۳ درصد آن نصیب سرمایه می‌گردد (زیرا ۶ درصد آن نصیب نیروی کار کشاورزی، ۱۵ درصد نصیب نیروی کار صنعتی، ۴۵ درصد آن نصیب سرمایه کشاورزی می‌شود). در رابطه با افزایش درآمد زیربخش کالاهای صنعتی با دوام نیز ۵۳ درصد آن به سرمایه بخش صنعتی می‌رسد، زیرا قبلًا ۲۴ درصد آن به نیروی کار خود بخش و ۲ درصد نیز به نیروی کار بخش خدمات رسیده بود. سهم مالیات‌ها در این قسمت بسیار بالا و حدود ۲۰ درصد است.

بررسی سهم سرمایه بخش خدمات نیز نشان می‌دهد که از ۱۰۰ درصد درآمد ایجاد شده زیربخش‌های آن، ۱۰۰ درصد درآمد زیربخش بازارگانی، ۹۸ درصد خدمات خصوصی، ۷۴ درصد خدمات حمل و نقل و ارتباطات، ۵۷ درصد ساختمان، ۳۲ درصد خدمات مالی و ۱۱ درصد خدمات دولتی را به خود اختصاص می‌دهد.

نکته مهمی که از ماتریس سهم‌ها به دست می‌آید این است که در اثر افزایش تقاضای بخش کشاورزی، سایر بخش‌ها کمتر دچار زیان می‌شوند.

۳-۵. توزیع درآمد بین خانوارها

جداول (۸) الى (۱۰) اثرات توزیع درآمد بر خانوارها در اثر تغییر تقاضای سرمایه‌گذاری و صادرات را نشان می‌دهد. نتایج متوسط ضرایب فزاینده بیانگر این واقعیت است که در اثر یک واحد تغییر، ۱/۵۵ واحد به درآمد کل خانوارها افزوده می‌شود. در این بین سهم خانوارهای شهری با ۱/۴۲ واحد بیشترین و کارگران شهری با ۰/۰۹ کمترین می‌باشد. بررسی ستون رشد صادرات نیز نشان می‌دهد که افزایش صادرات بالاترین تأثیر را بر خانوارهای صاحب سرمایه شهری دارد و بر سایر خانوارها تأثیر کمتری خواهد گذاشت. افزایش سرمایه‌گذاری دارای تأثیرات مشابه اما کمتر از صادرات بر گروههای خانواری است. بنابراین با استفاده از این ضرایب و تغییر در متغیرهای سیاستگذار، خانوارهای صاحب سرمایه شهری بیشترین سود را خواهند برد.

جدول ۸- زیرماتریس ضرایب فزاینده خانوارها و فعالیت‌های تولید

حساب‌های بروز زا	فعالیت‌های تولید											شرح
	سرمایه	میانگین	الصادرات	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲
خانوارها												
خانوارهای روستایی												
خانوارهای کارگر شهری												
خانوار صاحب سرمایه شهری												
کل												
مأخذ: نتایج تحقیق												

نتایج توزیع درآمد نیز جالب می‌باشند. خانوارهای صاحب سرمایه شهری در واکنش به تقاضای جدید بخش کشاورزی به میزان ۰/۲۹۳ واحد درآمد از دست می‌دهند و خانوارهای روستایی و کارگر شهری با افزایش درآمد مواجه می‌گردند (۰/۳۳۸ و ۰/۰۵۶).

این روند در اثر تغییر تقاضای کالاهای صنعتی بی دوام نیز صادق است. اما تغییر تقاضای متغیرهای برونزای بخش کالاهای صنعتی با دوام موجب کاهش درآمد خانوارهای صاحب سرمایه شهری و روستایی به ترتیب به میزان $0/003$ و $0/009$ - واحد می‌شود. در مقابل درآمد خانوارهای کارگر شهری $0/012$ واحد رشد می‌یابد. اما در اثر تقاضای بخش خدمات خانوارهای روستایی درآمد خود را از دست داده و برای دو گروه دیگر افزایش درآمد را به همراه دارد.

جدول ۹- میزان توزیع درآمد بین فعالیت‌های تولید و خانوارها

واحد: میلیون ریال

فعالیت‌های تولید											شرح		
حسابهای برونزای	میاتکین	صادرات	سرمایه	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
													خانوارها
-۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۰۱	-۰/۰۴۲	-۰/۰۳۹	-۰/۰۳۷	-۰/۰۳۸	-۰/۰۳۹	-۰/۰۲۸	-۰/۰۰۹	۰/۰۱۴	-۰/۰۹۲	۰/۰۳۸	خانوارهای روستایی
۰/۰۰	۰/۰۱	۰/۰۰۵	۰/۰۰۵	۰/۰۰۶	۰/۰۰۶	۰/۰۰۶	۰/۰۰۵	۰/۰۰۸	۰/۰۱۲	۰/۰۳۳	-۰/۰۳۲	۰/۰۵۶	خانوارهای کارگر شهری
۰/۰۱	-۰/۰۲	۰/۱۳	۰/۰۳۷	۰/۰۳۳	۰/۰۳۱	۰/۰۳۲	۰/۰۳۴	۰/۰۱۹	-۰/۰۰۳	-۰/۰۱۶	۰/۱۲۴	-۰/۰۳۹۳	خانوار صاحب سرمایه شهری
	۰/۰۹		۰/۰۴	۰/۰۴	۰/۰۴	۰/۰۴	۰/۰۴	۰/۰۳	۰/۰۱	۰/۰۱۴	۰/۱۲	۰/۰۹	کل

مأخذ: نتایج تحقیق

جدول (۹) وضعیت توزیع درآمد بین فعالیت‌های تولیدی و خانوارها را نشان می‌دهد که از جمله می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

- ۱- افزایش تقاضای بخش کشاورزی دارای بیشترین تأثیر بر روی توزیع درآمد خانوارها است ($0/039$ واحد) در حالی که تأثیر بخش‌های معدن، صنعت و خدمات به ترتیب $0/012$ ، $0/015$ و $0/023$ واحد می‌باشد.
- ۲- به جز تقاضای بخش کشاورزی و کالاهای بی دوام، تقاضای سایر بخش‌ها دارای تأثیر منفی بر توزیع درآمد خانوارهای روستایی است.
- ۳- تنها تقاضای بخش کشاورزی و کالاهای بی دوام دارای تأثیر منفی بزرگ بر توزیع درآمد خانوارهای صاحب سرمایه شهری می‌باشد. (به ترتیب $-0/0393$ و $-0/0136$ واحد).

از طرف دیگر بررسی ستون میانگین جدول توزیع درآمد نشان می‌دهد که در اثر تغییر تقاضای کل بخش‌ها، خانوارهای صاحب سرمایه شهری بیشترین نفع را می‌برند (۰/۱۳ واحد) و خانوارهای روستایی و کارگر شهری با یک شکاف قابل توجه در رده‌های بعدی هستند. ستون صادرات نیز بیانگر این واقعیت است که افزایش صادرات تأثیر منفی بر توزیع درآمد خانوارهای صاحب سرمایه شهری است. ولی تأثیر یکسانی بر توزیع درآمد دو گروه دیگر دارد (۰/۰۱ و ۰/۰۱ واحد). تأثیر سرمایه‌گذاری بر توزیع درآمد خانوارهای روستایی منفی است ولی دارای تأثیر مثبت بر خانوارهای کارگر و صاحب سرمایه شهری می‌باشد.

جدول ۱۰ - سهم توزیع درآمد بین فعالیت‌های تولید و خانوارها

فعالیت‌های تولید											شرح
۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱		خانوارها
-۱۰۰	-۱۰۰	-۱۰۰	-۱۰۰	-۱۰۰	-۱۰۰	-۱۰۰	-۷۳	۷۶	-۷۴	۸۶	خانوارهایی روستایی
۱۲	۱۴	۱۶	۱۶	۱۴	۳۰	۱۰۰	۲۴	-۲۶	۱۴		خانوارهایی کارگر شهری
۸۸	۸۶	۸۴	۸۴	۸۶	۷۰	-۲۷	-۱۰۰	۱۰۰	-۱۰۰		خانوار صاحب سرمایه شهری

مأخذ: نتایج تحقیق

در جدول (۱۰) سهم توزیع درآمد خانوارها آمده است. این جدول بیان می‌کند که از ۱۰۰ درصد درآمد توزیع شده، به هر یک از گروه‌ها چه سهمی می‌رسد. خانوارهای روستایی در اثر تقاضای کشاورزی و کالاهای بی‌دوام به ترتیب ۸۶ و ۷۶ درصد منافع کل (۱۰۰ درصد) را به دست می‌آورند. نیروی کار شهری نیز ۱۰۰ درصد درآمد کالاهای صنعتی با دوام، ۳۰ درصد درآمد ساختمان، ۱۶ درصد درآمد حمل و نقل و ارتباطات و خدمات مالی، ۱۴ درصد درآمد کشاورزی و خدمات دولتی و ۱۲ درصد درآمد خدمات خصوصی را به خود اختصاص می‌دهد. همچنین ۱۰۰ درصد درآمد بخشمعدن، ۸۸ درصد درآمد خدمات خصوصی، ۸۶ درصد درآمد خدمات بازرگانی و خدمات دولتی، ۸۴ درصد خدمات حمل و نقل و ارتباطات و ۷۰ درصد درآمد ساختمان به خانوارهای صاحب سرمایه شهری می‌رسد.

جمعبندی و ملاحظات

در این مطالعه به بررسی توزیع درآمد با استفاده از ماتریس حسابداری اجتماعی پرداخته شد و نتایج به دست آمده از بررسی آثار افزایش صادرات و سرمایه‌گذاری در اقتصاد ایران حاکی از این است که اولاً، در بین بخش‌های دهگانه مورد بررسی بخش کشاورزی بیش از بخش‌های دیگر درآمد توزیع می‌نماید و پس از آن زیربخش کالاهای صنعتی بی‌دوام قرار دارد. ثانياً، ۱۰۰ درصد درآمد ایجاد شده در بخش‌های معدن، کالاهای صنعتی با دوام، حمل و نقل، خدمات مالی و خدمات خصوصی در خود بخش‌ها توزیع می‌گردد و تراویشی به دیگر بخش‌ها ندارند. ثالثاً، بررسی توزیع درآمدی نیروی کار و سرمایه نشان داد که در اثر افزایش صادرات و سرمایه‌گذاری ۲۵ و ۲۷/۵ درصد دارای شده‌اند. رابعاً، ماتریس توزیع درآمد عوامل تولید نشان داد که نیروی کار بخش کشاورزی بیشترین درآمد را به دست می‌آورند. در طرف حساب سرمایه نیز در اثر شوک وارد بر متغیرهای بروزنزا، دریافتی سرمایه بخش‌های صنعت و معدن کاهش یافته، در صورتیکه حساب سرمایه بخش‌های کشاورزی و خدمات از این تغییرات سود می‌برند. اما تأثیرات افزایش صادرات بر عوامل تولید نشان می‌دهد که در اثر تکانه مزبور، درآمد کارگران بخش‌های صنعت و معدن کاهش پیدا کرده و بر عکس درآمد کارگران کشاورزی و خدمات افزایش یافته است. در قسمت گروههای سرمایه نیز دریافتی دو حساب سرمایه صنعت و معدن دچار کاهش شده است؛ در حالیکه درآمد دو حساب خدمات و کشاورزی ارتقاء می‌یابند. بطور کلی افزایش متغیرها بروزنزا بخش کشاورزی دارای تأثیر بیشتری بر دریافتی نیروی کار و سرمایه در مقایسه با سایر بخش‌ها می‌باشد. خامساً، توزیع درآمد افزایش صادرات و سرمایه‌گذاری بخش‌های کشاورزی و صنعت بر درآمد خانوارها نشان داد که افزایش تقاضای بخش کشاورزی دارای بیشترین تأثیر بر توزیع درآمد خانوارها است و بخش‌های معدن، صنعت و خدمات در رتبه‌های بعدی قرار دارند. بعلاوه بجز تقاضای بخش کشاورزی و کالاهای بی‌دوام، تقاضای سایر بخش‌ها تأثیر منفی بر توزیع درآمد خانوارهای روستایی دارد از طرف دیگر این دو بخش بیشترین تأثیر منفی را بر توزیع درآمد خانوارهای صاحب سرمایه شهری به جای می‌گذارند. ماتریس سهم توزیع

درآمد گویای آن است خانوارهای روستایی در اثر تقاضای کشاورزی و کالاهای بی دوام به ترتیب ۸۶ و ۷۶ درصد منافع کل (۱۰۰ درصد) را به دست می آورند. خانوارهای شهری نیز ۱۰۰ درصد درآمد کالاهای صنعتی بادوام، ۳۰ درصد درآمد ساختمان، ۱۶ درصد درآمد حمل و نقل و ارتباطات و خدمات مالی، ۱۴ درصد درآمد کشاورزی و خدمات دولتی و ۱۲ درصد درآمد خدمات خصوصی را به خود اختصاص می دهند. ۱۰۰ درصد درآمد بخش معدن، ۸۸ درصد درآمد خدمات خصوصی، ۸۶ درصد درآمد خدمات بازرگانی و خدمات دولتی، ۸۴ درصد خدمات حمل و نقل و ارتباطات و ۷۰ درصد درآمد ساختمان به خانوارهای صاحب سرمایه شهری می رسد.

این مقاله روش جدیدی را در قالب ماتریس حسابداری اجتماعی برای بررسی آثار توزیع درآمد تشریح نمود و از آن جهت حائز اهمیت است که تمام بخش‌های اقتصادی و اجتماعی را در بر می گیرد. بنابراین پیشنهاد می گردد برای افزایش دقت نتایج سیاست‌هایی که کلیت اقتصاد را تحت تأثیر قرار می دهند، این نوع مدلها و مدل‌های تعادل عمومی مورد بررسی قرار گیرند. بعلاوه با توجه به اینکه بخش کشاورزی درآمد بیشتری در مقایسه با دیگر بخش‌ها توزیع می نماید، لذا توجه به ظرفیت‌های موجود و استفاده بهینه از آن می تواند منافع بیشتری بر اقتصاد کشور در پی داشته باشد. از طرف دیگر افزایش تقاضای بخش کشاورزی دارای بیشتری تأثیر بر توزیع درآمد خانوارها است و بخش‌های معدن، صنعت و خدمات در رتبه‌های بعدی قرار دارند. بنابراین پیشنهاد می گردد با توجه به ساختار جمعیت و توزیع درآمد در کشور، بازنگری اساسی در سیاست‌های بخش کشاورزی در جهت توسعه صادرات و ظرفیت‌سازی آن بعمل آید.

منابع

۱. سلامی، حبیب‌الله و زورار پرمه (۱۳۸۰); "اثرات افزایش صادرات بخش‌های کشاورزی و صنعت بر اقتصاد ایران. تحلیلی در چارچوب ماتریس حسابداری اجتماعی"; **مجله تحقیقات اقتصادی**, دانشگاه تهران. شماره ۵۹، پاییز و زمستان ۸۰ صص ۱۴۹-۱۸۱.
2. Adelman, I. And S.Robinson, (1986); "U.S. agriculture in a general equilibrium framework: analysis with a social accounting matrix" **Journal of Agricultural Economic**, 68(5), pp. 1196-1207.
3. Harris, Rebecca Lee (2002); "Estimation of a regionalized Mexican Social Accounting Matrix: using entropy techniques to reconcile disparate data sources", (Discussion Paper). Washington, D.C.: **International Food Policy Research Institute** (IFPRI) 54 pages.
4. Pyatt, G. and I. Round, (1985); "Social accounting matrices: A Basis Planning", **The WORLD BANK Washington, D.C., U.S.A.**
5. Roland-Holst, D. W and F. Sancho. (1992); "Relative income determination in the united states a social accounting perspective", **Review of income and wealth**, 38 (3), pp. 312-327.
6. Stone, S. R., (1968); "The disaggregation of the household sector in the nation accounts", **The world bank**, 145-165.
7. Townsend, R.F. and McDonald. (1997); **Biased Policies, Agriculture and Income Distribution in social Accounting Matrix Approach**, Paper prepared for the ESRC Development Economics Study Group Conference on the "Role of the Public Sector, University of Reading, 11th012th July 1997.
8. Thorbecke, E. (2000); **The Use of Social Accounting Matrices in Modeling**, Paper prepared for the 26th General Conference of the international Association for Research in Income and Wealth, Cracow, Poland, 27 August to 2 September 2000.